

SECRETARIA ~~TUL~~ GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL ~~SECRETARUL~~ ~~GENERAL~~ ~~AL~~ ~~SENATULUI~~

Biroul permanent al Senatului

441, 108.10.2024

515, 514, 508

Nr. 8357/2024

04-10-2024

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 02 octombrie 2024

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. Propunerea legislativă pentru completarea Legii-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 492 din 28 iunie 2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (Bp. 332/2024);

2. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 53/2023 privind Codul Muncii (Bp. 412/2024);

3. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială (Bp. 411/2024);

4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților (Bp. 401/2024).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Bireul permanent al Senatului

514 / 08.10. 2024

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială*, inițiată de domnul deputat USR Alin-Gabriel Apostol împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 411/2024**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 7 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul acordării posibilității Agențiilor Județene pentru Plăți și Inspecție Socială de a vizualiza informațiile din registrul general de evidență a salariaților pentru a proba calitatea de angajat a solicitantului de beneficii de asistență socială sau programe de servicii sociale.

II. Observații

1. *Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 1783/2019* prevede faptul că, începând cu data de 01.01.2020, Inspecția Muncii asigură accesul direct pentru Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială (ANPIS), prin agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București (agenții teritoriale), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și structurile teritoriale, instituții care funcționează în subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, pentru vizualizarea, cu respectarea măsurilor de protecție a datelor cu caracter personal, a informațiilor din Registrul general de evidență a salariaților - REVISAL.

În vederea îndeplinirii dispozițiilor *Ordinului ministrului muncii și protecției sociale nr. 1783/2019*, între Inspecția Muncii și (ANPIS) a fost încheiat un Protocol de colaborare, prin care se asigură accesul Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială și a agențiilor teritoriale la informațiile din registrul general de evidență a salariaților, iar informațiile care sunt accesate și vizualizate sunt prevăzute în anexa la acesta, în conformitate cu prevederile legale care reglementează dreptul acestor instituții de a primi informațiile în vederea realizării atribuțiilor specifice.

Totodată, pentru stabilirea dreptului privind indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, conform prevederilor *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu modificările și completările ulterioare*, Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, prin agențiile teritoriale, verifică eligibilitatea persoanelor care solicită acest drept, persoane care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, venituri supuse impozitului, pe baza adeverinței eliberate de angajator coroborat cu certificarea datelor înscrise după confruntarea cu datele existente în evidența altor instituții care gestionează evidența veniturilor (Agenția Națională de Administrare Fiscală, Inspecția Muncii etc).

Stabilirea dreptului la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor se realizează prin verificarea veniturilor realizate de persoanele solicitante, în

ultimele 24 de luni înainte nașterii copilului, cu ajutorul adeverinței de salariat.

Veniturile unei persoane pot fi venituri de natură salarială și asimilate salariilor, realizate în România și/sau în Uniunea Europeană, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură.

Prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010* stabilesc ca bază de eligibilitate a acordării acestor drepturi veniturile realizate de persoana solicitantă, iar în registrul general de evidență a salariaților regăsim doar date privind salariul de încadrare și nu salariul realizat.

Registrul general de evidență a salariaților conține numai date privind salariul de încadrare, nu salariul realizat pe fiecare lună în parte, astfel încât orice bonificații de natură salarială acordate potrivit contractul individual de muncă (comision, prime etc), regulamentul intern al unității, contractul colectiv de muncă aplicabil la nivel de unitate/ ramură/grup de unități etc, nu se vor putea lua în calcul la baza de stabilire a indemnizației lunare pentru creșterea copiilor deoarece angajatorii nu au obligația de înregistrare a acestora în registrul general de evidență a salariaților și pe cale de consecință nu se pot vizualiza.

În prezenta inițiativă legislativă se menționează că ANPIS, prin agențiile teritoriale, are drept de vizualizare a informațiilor din registrul general de evidență a salariaților pentru a proba calitatea de angajat a persoanelor care solicită beneficii de asistență socială sau programe de servicii sociale, ceea ce este contrar prevederilor legale-sarcina probei revine persoanei interesate, respectiv salariatului.

Contractul individual de muncă este un act juridic bilateral, sinalagmatic, părțile obligându-se reciproc una față de alta, contract prin care se probează calitatea de angajat și angajator al celor două părți.

Primordial, pentru derularea în bune condiții a raportului de muncă, angajatorului îi revine obligația de a respecta dispozițiile imperative impuse de prevederile legale aplicabile, obligația salariatului de a presta muncă fiind corelativă și subsecventă obligației angajatorului.

Ori, în contextul în care angajatorul nu își îndeplinește obligația de bază de a respecta dispozițiile imperative impuse de prevederile legale aplicabile desfășurării raportului de muncă, nu i se poate reproșa și imputa nici salariatului neîndeplinirea acestor obligații ale angajatorului.

Un alt exemplu prin care o persoană ce solicită indemnizația pentru creșterea copilului devine neeligibilă, poate fi cazul în care persoana

prestează activitatea pentru și sub autoritatea unui angajator care nu a transmis datele din contractul individual de muncă în registrul general de evidență a salariaților, faptă ce este sancționată doar contravențional de Inspekția Muncii, dar a fost întocmită Declarația 112 prin care unitatea angajatoare a declarat fiscal veniturile salariatului, astfel încât, cu toate că persoana a prestat activitatea, iar firma, din punct de vedere fiscal, a calculat, a declarat și a plătit taxele și impozitele generate de contractul de muncă, persoana nu este eligibilă pentru acordarea dreptului, întrucât aceste date nu se regăsesc în registrul general de evidență a salariaților. Prin urmare, și aceste prevederi sunt nelegale și nu pot fi susținute.

2. În acord cu prevederile art. 31 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, ar fi fost necesară completarea instrumentului de motivare, urmând a fi prezentate clar insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare.

În acest sens, menționăm că legislația actuală stabilește, conform art. 4 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016 privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale, administrației publice locale și al instituțiilor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*, că „datele cu caracter personal necesare pentru furnizarea unui serviciu public, care sunt colectate, deținute sau gestionate de o altă autoritate sau instituție publică, se iau direct de la respectiva autoritate sau instituție dacă acest lucru a fost solicitat expres de beneficiarul serviciului public sau dacă există consimțământul expres al acestuia”.

3. În raport cu obiectul de reglementare al inițiativei legislative, învederăm că ar fi trebuit avute în vedere considerentele reținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-201/14, *Bara contra României*¹.

Totodată, era necesară revizuirea normelor propuse, prin stabilirea unor garanții adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal care urmează a face obiectul schimbului între instituții prin intermediul

¹ Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că „Articolele 10, 11 și 13 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretate în sensul că se opun unor măsuri naționale precum cele în discuție în litigiul principal, care permit unei autorități a administrației publice a unui stat membru să transmită date personale unei alte autorități a administrației publice și prelucrarea lor ulterioară, fără ca persoanele vizate să fi fost informate despre această transmitere sau despre această prelucrare.”

sistemului informatic, întrucât transferul de date interinstituțional trebuie realizat în temeiul unui act administrativ cu caracter normativ pentru respectarea cerințelor de transparență stabilite de art. 5 și art. 12 din *Regulamentul (UE) nr. 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)*.

4. Având în vedere că intervenția legislativă vizează un singur element de structură al *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2011*, acest aspect ar fi trebuit să reiasă și din titlul actului modificator.

5. Menționăm că propunerea legislativă prevede completarea art. 7 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2011* cu un singur alineat, respectiv cu alineatul (3), motiv pentru care se impunea formularea articolului unic în acest sens.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ion-Mărcel CIOACU

PREMIER-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului